

El Veïnat

BUTLLETÍ D'INFORMACIÓ MUNICIPAL

NÚM. 409
OCTUBRE
2024

AJUNTAMENT de
MONÒVER

m
monòver
capital cultural

0,50 €

TRADICIÓ

Cançoners populars..

Encetem un nou apartat al Veïnat. Moltes vegades parlem de tradicions, però molt poques ens endinsem en les arrels de tradició oral que hem heretat dels nostres avantpassats.

Les cançons populars ens contenen històries i ens mostren una visió d'una societat molt diferent a la que hui dia coneixem.

Disseny: Laura Díaz / Fotografia d'arxiu: Pepe Caneu

"En Munove ja no hi ha un gall"

Pregunta-li a Sant Antoni,
si maten cabres al matador,
pregunta-li a Santa Rita
si al padre Rico l'honrem o no.

Pregunta-li a qui tu vulgues
si el cementeri derrocaran,
pregunta-li a tot el poble,
si l'aigua a casa mos portaran.

No tingues duda
que jo t'ho dic
que eixes coses
no les vorem mai.

I no t'ho cregues
si te contesten
per què en Monòver
per què en Monòver,
ja no hi ha un gall. "

TELÈFONS

Ajuntament
96 696 03 11
Arxiu Municipal-Biblioteca
96 696 01 79
Asociación de Amas de Casa
965574249 / 688705006
Asociación contra el Cáncer
96 547 27 22 / 96 547 05 88
Assoc. de Minusvàlids COM TU
96 547 13 58
Associació Nit i Dia
67 869 89 24
Aguas Monóvar
96 386 06 00
Camp de Futbol
96 696 08 90
Casa Cultura-CEPA Freire
96 547 09 14
Casa Museu Azorín
96 547 07 15
Cementeri
96 696 07 53
Centre Esportiu Monòver
96 547 12 17
Centre Ocupacional El Molinet
96 547 28 17
Correus
96 547 13 91
Climateri
661417811
Junta Festera de Monòver
673307842
Jutjat de Pau
96 547 01 07
Llar del Pensionista
678 685 138 / 687 40 27 18
Mercat Municipal
96 696 08 72
Museu d'Arts i Oficis
96 547 02 70
Notaria
96 547 01 98
Pavelló Municipal
96 696 01 98
Punt Jove
96 547 32 31
Ràdio Monòver
96 547 27 59 / 96 696 08 65
Registre de la Propietat
96 547 02 81
SERVEI
Ortega y Gasset, 22. Elda
96 695 77 00
Casino de Monòver
96 547 00 90
Serveis Socials
96 547 2676
Servei de Taxi
617 530 058
Teatre Principal
96 696 01 79
Telèfon del Consumidor
012

TELÈFONS D'URGÈNCIA

Coord. Emergències 112
Polícia Local
606 34 07 40 / 96 547 10 80
Guàrdia Civil: 96 547 01 03
Creu Roja: 96 547 05 27
Hosp. Gral. Elda: 966989001
Centre de Salut
Cites: 96 695 75 50
Urgències: 96 695 75 55
Parc Comarcal Bombers
96 538 50 80

FARMÀCIES DE GUÀRDIA. OCTUBRE.

Franco Gómez: Carlos Tortosa, 4
Dies 4,8,12,16,20,24,28
Rafael Peris: Major, 166
Dies 1,5,9,13,17,21,25,29
Rosario Badenes: L. Vidal, 12
Dies 2,6,10,14,18,22,26,30
Nuria Canales: Luis Martí, 7
Dies 3,7,11,15,19,23,27,31

HORARI D'AUTOBUSOS

Monòver - Elda
De dilluns a divendres:
de 7:30 a 11:30 h. i
14:30 a 19:30h.
Dissabtes:
De 8:30 a 10:30h i
de 15:30 a 17:30h.
Diumenges: 12:30 i 16:30h.
Monòver - Alacant
Laborals:
6:30, 9:00h, 15:55 i 18:15
Dissabtes: 8:55 i 19:00h.
Elda - Monòver
De dilluns a divendres:
de 7:00 a 11:00h. i
de 14 a 19h.
Dissabtes: De 8:00 a 10h i
de 15 a 17h.
Diumenges: 12 i 16h.
Alacant - Monòver
Laborals:
7:50, 12:15, 17:15 i 20:30
Dissabtes: 18:15 i 20:15h.
Informació: <https://movilidad.vectalia.es/>

HORARI CEMENTERI OCTUBRE

De dilluns a diumenge:
de 8:00 a 18:00h.

HORARI MERCAT

Dilluns: de 7:00 a 15:00h
Dimarts: tancat.
Dimecres i Dijous:
de 7:30 a 15:00h
Divendres:
de 06:00h a 15:00h
Dissabte: de 6:30 a 15:00h

La foto de la portada

Fotografia de portada: Laura Díaz.

"Adéu a les festes".

Editorial

Després d'un estiu intens i unes Festes de Setembre que han omplert els carrers de Monòver de música, colors i tradicions, encetem octubre amb nous projectes i activitats que ens faran gaudir de la tardor. Comencem un mes carregat de cultura, patrimoni i propostes que mantenen viu el nostre poble.

Aquest mes, la Regidoria de Patrimoni continua treballant en la conservació del nostre llegat històric, amb la redacció de nous plans directors per als Bens d'Interés Cultural de la localitat. També es celebren les Jornades de la Dona Rural, que posaran en valor el paper fonamental de les dones en les zones rurals.

D'altra banda, Monòver ha acollit amb orgull la VII Trobada de Nanos i Gegants de la Federació Valenciana, reafirmant la seua capitalitat cultural i el compromís amb les nostres tradicions. Aquesta trobada ha sigut tot un èxit de participació, un dia de convivència, cultura i festa per a tots els públics.

La programació cultural d'octubre ve carregada d'activitats per a tots els gustos: exposicions, teatre, música i la celebració del 9 d'Octubre, un dia molt especial per a tots els valencians i valencianes. Tot això i més ho trobareu en les pàgines d'aquesta edició d'El Veïnat, que vos convida a participar activament en la vida del nostre poble i a continuar mantenint viva la flama de la nostra cultura.

Pròxim número

El pròxim número d'*El Veïnat* estarà al carrer al mes de novembre. Si voleu col·laborar-hi recordeu que haureu d'entregar els vostres escrits com més prompte millor. Per a qualsevol consulta podeu telefonar al 96 696 03 11 o contactar amb la següent adreça : veinat@monovar.es

Racó fotogràfic

Continua el Racó Fotogràfic, secció en la qual aquelles persones aficionades a la fotografia que ho desitgen, podran participar enviant alguna instantània curiosa, interessant..., acompanyada per un text explicatiu.

En aquesta publicació de la secció fotogràfica d'*El Veïnat*, es pot vore una imatge de la cúpula de l'església de Sant Joan Baptista de Monòver feta des del Carrer del Castell.

"Una mirada diferent", apunta l'autora. Una imatge en blanc i negre des del casc antic de Monòver que ens trasllada a temps passats.

Fotografia: Laura Díaz.

PATRIMONI

La Regidoria de Patrimoni continua treballant

La Regidoria de Patrimoni de l'Ajuntament de Monòver no ha deixat de treballar durant els mesos d'estiu. Per una banda, la Conselleria de Cultura ha atorgat a l'Ajuntament una subvenció de 12.670 € per a la redacció del pla director de l'Alqueria de Xinosa i el seu entorn.

Els plans directors són uns instruments fonamentals per diagnosticar les patologies dels jaciments, així com per a definir les etapes de restauració i els usos futurs dels espais. En aquest cas, el projecte ha sigut encomanat a l'arqueòleg Joaquín Pina, que treballarà junt a l'empresa de museografia Rocamora Arquitectura.

A més, aquesta iniciativa va s'alineja amb la idea de l'Ajuntament de comptar amb un Pla Director per a tots els Bens d'Interés Cultural de la localitat (BIC). En aquest sentit, l'Ajuntament de Monòver ja compta un document d'aquestes característiques per al Castell. Igualment, també s'està duent a terme la redacció del Pla Director de l'Església del Convent dels Caputxins. Seguint aquesta línia de treball, al mes de juliol es va realitzar un taller participatiu, amb la finalitat de traçar els futurs usos de l'espai.

Per la seua banda, la Torre del Relotge també continua la seua restauració. Les previsions són que les obres arriben a la seua fi al mes d'octubre. Aquesta obra ha estat finançada per la Diputació d'Alacant, i està servint per consolidar l'estructura i l'entorn d'aquest bé immoble. En quan a les visites guiades de l'estiu, el balanç és molt positiu. Durant els mesos de juliol i agost s'han realitzat diverses visites guiades que han aprofitat el patrimoni monover a veïns, veïnes i visitants.

A fi de comptes, des de la Regidoria de Patrimoni s'informa que els propers mesos seran molt intensos, ja que es finalitzaran molts dels projectes iniciats.

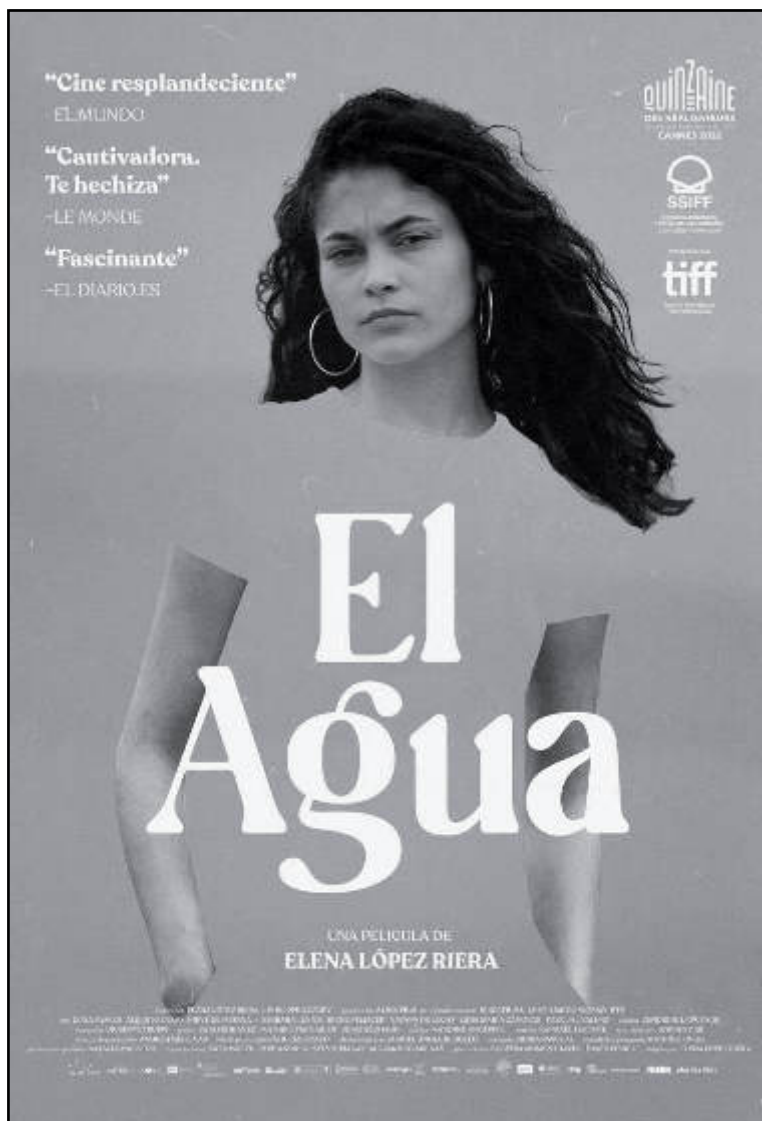

IGUALTAT

Monòver celebra el Mes de la Dona Rural

En el marc del Dia Internacional de la Dona Rural, que es commemora cada 15 d'octubre, l'Ajuntament de Monòver ha preparat una sèrie d'activitats al llarg del mes per a destacar la rellevància de les dones rurals en la nostra societat i la seua valuosa contribució al desenvolupament

local. El 17 d'octubre, a les 20:00 hores, la Casa de la Cultura acollirà el VII Cicle Nacional de Cinema Dones Rurals, organitzat pel Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació. En aquesta ocasió, es projectarà la pel·lícula "El Agua", de la directora Elena López Riera.

A més, comptarem amb l'assistència de la protagonista de la pel·lícula Luna Pamies.

territori i la transmissió de coneixements essencials per al futur de les nostres societats.

El 26 d'octubre al El Fondó de Monòver es celebraran les II Jornades de Dona Rural, un espai de reflexió i trobada que posarà en valor el paper de les dones en les zones rurals i la seua contribució al benestar i desenvolupament de les nostres comunitats.

Les jornades començaran a les 9 del matí amb Despertar en Ioga, seguit de la benvinguda a les 10 i l'inici de la ponència d'Ana Ivaneide i a continuació la taula d'experiències. Hi haurà dinar de cabasset, un acte poètic a la vesprada juntament amb la visita al refugi i per a finalitzar tenim el concert de Kantal.

Aquestes jornades representen una oportunitat per a reconèixer i visibilitzar el treball incansable de les dones rurals, pilars fonamentals en el sosteniment del

Monòver convida tota la ciutadania a participar en aquestes activitats.

PUNTS DE VENDA D'EL VEÏNAT

IGUALTAT

El Punt Violeta i el Punt Arc de Sant Martí s'instal·len amb èxit durant les festes de Monòver

Durant les festes patronals de Monòver, celebrades del 6 al 10 de setembre, es van instal·lar el Punt Violeta i el Punt Arc de Sant Martí a l'entrada de la barraca Tarín Marín les nits del 6 al 9 de setembre, amb l'objectiu de promoure la igualtat, la diversitat i la prevenció de la violència en espais festius. Aquests punts d'atenció van estar actius cada nit i matinada, brindant informació i assistència a la població en un entorn segur.

Les nits del 6 i 7 de setembre, el Punt Violeta va ser gestionat per l'Ajuntament de Monòver, comptant amb la presència de dues promotores d'igualtat. Durant els dies 8 i 9, va ser el voluntariat de la Creu Roja qui va assumir la responsabilitat, mantenint la mateixa missió de conscienciació i suport als assistents.

Encara que en un primer moment l'afluència va ser moderada, a partir del segon dia tots dos punts van rebre un càlid acolliment per part de la població, la qual cosa va evidenciar l'interès

de la ciutadania a conèixer més sobre la prevenció de la violència i els recursos disponibles.

En el Punt Violeta i Arc de Sant Martí es van realitzar activitats de conscienciació, explicant els riscos de l'ús de substàncies com el GHD (èxtasi líquid) en les begudes i oferint informació sobre els passos a seguir en cas de patir o presenciar qualsevol tipus de violència. Així mateix, es van repartir bolígrafs, xiulets i targetes informatives que poden col·locar-se en els telèfons mòbils, amb els nombres d'emergències més importants perquè estiguen sempre a l'abast.

Cal destacar que, al llarg dels quatre dies d'activitat, no s'ha fet ús dels test de detecció de GHD ni s'ha reportat cap incident de violència o inseguretat en els voltants de la barraca. Aquesta iniciativa ha sigut un èxit en termes de prevenció i sensibilització, demostrant el compromís de Monòver en la lluita contra qualsevol tipus de violència i discriminació.

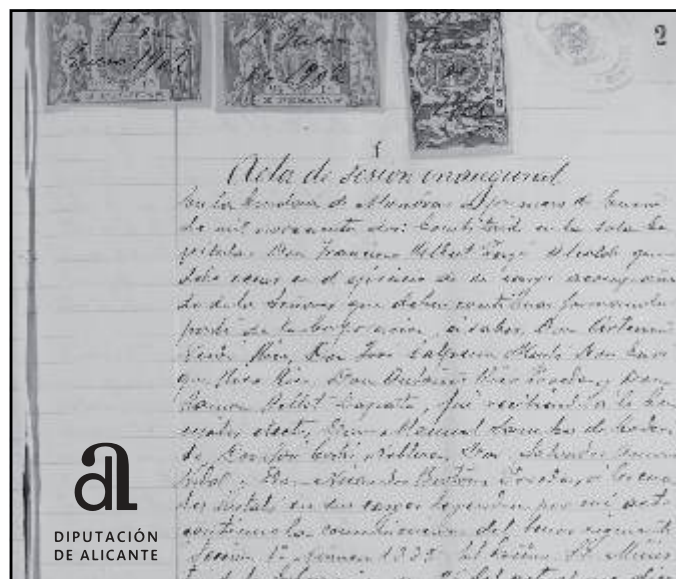
BIBLIOTECA

La Diputación de Alicante concede una subvención del 100% para la digitalización de fondos municipales

La Diputación de Alicante, concede una subvención del 100% para la digitalización de fondos municipales en Ayuntamientos de hasta 30.000 habitantes.

El Ayuntamiento de Monóvar siguiendo con el proceso de digitalización de fondos documentales del Archivo Municipal, tras solicitar a la Diputación de Alicante la "Subvención para la

digitalización de fondos documentales de Ayuntamientos de la provincia de Alicante hasta 30.000 habitantes con servicio de Archivo", ha recibido una subvención de 1499,19 euros, correspondiente al 100% de lo solicitado. Han sido digitalizadas 4130 páginas correspondientes a los años 1902 hasta 1937 de la serie "Actas de Pleno".

SERVEIS

Actuacions en matèria d'accessibilitat urbana

S’ha realitzat al Camp de futbol de Les Moreres una actuació per dotar al recinte d’un bloc de lavabos per atendre a una capacitat de 500 persones, tot això amb la finalitat de cobrir les necessitats en l’organització de xicotets esdeveniments i contribuir a la dotació general d’aquells amb major aforament, en els quals s’han de llogar lavabos extra. Tot això suposarà uns estalvis considerables a l’hora d’utilitzar aquest recinte per part de la població de Monóver.

Continuant amb les actuacions en matèria d’accessibilitat urbana que es venen desenvolupant dins del departament d’infraestructures i serveis als últims anys, s’ha realitzat el rebaix de diferents voreres en diferents zones del casc urbà, com centres educatius i el centre de salut, intentant així complimentar els itineraris accessibles d’aquests espais més sensibles.

Antic camp de futbol Les Moreres.

SERVEIS

El cementeri torna a l'horari d'hivern

A partir de l’1 d’octubre, l’horari del cementeri serà de 8 a 18 hores ininterrompidament.

PUNTS DE VENDA D'EL VEÏNAT	
Librería - Juguetería A2orán Mayor, 176 03640 Monóvar Tel. 96 547 34 61	LIBRERIA EDUCATIVA Mar de Nubes Poetisa Remedios Picó, 3 03640 Monóvar Tel. 685 675 015

AGENDA CULTURAL D'OCTUBRE A MONÓVER

Des de la Regidoria de Cultura ens proposen un mes d'octubre ben carregat d'actes i esdeveniments de tota mena per fer-nos el començament de la tardor més lleuger. Concerts, musicals, teatre, presentació de llibres, i molt més. Una proposta interessant i variada per no quedar-nos a casa.

MÚSICA I TEATRE

Octubre començarà ben fort. Des de Puro Teatro ens proposen l'obra "Vuélvete a enamorar". De la mà d'aquesta companyia amateur formada majoritàriament per actors de Monóver, a les 20 hores del divendres 4 d'octubre, i a benefici de Xinosa, podrem gaudir a l'auditori de la Casa de Cultura d'aquesta representació. Pràcticament sense temps per al descans, i a la mateixa sala

Antonio J. Ballester de la Casa de Cultura, al dia següent, dissabte 5 d'octubre, a les 20 hores, podrem gaudir de l'humorista Xavi Castillo. Organitzada per l'ACPV, aquesta obra serà un recorregut per l'ampla trajectòria de l'artista, i és que 30 anys fent el moniato!, que és el títol de l'espectacle, donen per a molt. Com que la cosa no para, i deixant de banda el 9 d'octubre, del qual parlarem més endavant, tornarem amb música el següent dissabte. En aquesta ocasió, ens veurem al Teatre Principal a les 20 hores per escoltar el grup Marala. Aquest trio de dones, guanyadores del Premi Enderrock de la Crítica 2023, ens ajudarà a passar una tarda molt agradable el dissabte 12 d'octubre. Com que tots tenim dret a divertir-nos, per als més menuts tindrem el diumenge 13

d'octubre la gran festa infantil Ferets i cançonetes, al parc de l'Albereda. A les 11 del matí ens trobarem per gaudir de música amb Beatles for Kids i el DJ Butoni. També podran participar en els diferents tallers i ludoteca. De segur que serà un matí inoblidable. Tornant al Teatre Principal, La Trocola Circ ens presentarà el dissabte 19 d'octubre, a les 18:30 hores, l'obra titulada R.E.M..

EXPOSICIONS

Del 9 al 23 d'octubre podrem gaudir al Kurssal Fleta de l'exposició Mostra d'artistes plàstics monovers. Aquesta activitat ja compta amb una àmplia trajectòria i està associada a la celebració del 9 d'octubre. Com sempre, podrem gaudir d'una mostra dels treballs d'una gran part dels artistes de la nostra localitat. A partir del 25 d'octubre, i fins al 8 de novembre, tindrem a les instal·lacions del Kurssal Fleta l'exposició fotogràfica Lo que los ojos no ven, on podrem ampliar la nostra mirada de la mà dels artistes Pablo Payá i Manuel Cerdá.

ALTRES ACTIVITATS

Dins d'aquest apartat, podem destacar les II Jornades de la Dona Rural. Aquesta segona edició ens durà al Fondó de Monóver el dia 26 d'octubre. Esperem que, igual que va ocórrer en l'edició anterior, aquesta sigua tot un èxit. Abans d'això, podrem gaudir a la nostra localitat del primer Taller mocadorà, organitzat per l'Associació Amas de Casa. Aquesta activitat ve a recordar-nos una de les tradicions més antigues i arrelades al poble valencià: l'entrada del Rei Jaume I a la ciutat de València. Podreu acompanyar el col·lectiu de mestresses de casa el dissabte 5 d'octubre al Mercat de Monóver. Per altra banda, el Grup Fotogràfic de Monóver col·laborarà amb l'Ajuntament en l'organització del Rally Fotogràfic, tot un clàssic dels actes culturals. Es celebrarà el dissabte 19 d'octubre, i podeu inscriure-vos al correu: culturaaux@monovar.es

MOSTRA D'ARTISTES PLÀSTICS MONOVERS

9/20 OCT 2024
KURSAAL FLETA
Sala d'exposicions José M^o Román Amat "Pita"
Inauguració: Dilluns 9 d'octubre a les 13.30 h.

PRESENTACIÓN DEL LIBRO CONSTITUCIÓN

de Rafael Maluenda Verdú

11 OCT 2024 - 19.30 h - KURSAAL FLETA - Monóver

Intervindrà:
Rafael Maluenda, autor del llibre
Alejandro Font de Mora
Loren Amat Poveda, Alcalde de Monóver

9 D'OCTUBRE A MONÒVER / AGENDA CULTURAL

Un apartat a banda mereix la celebració del Dia de la Comunitat Valenciana. Dia festiu on els valencians i valencianes posem en valor la nostra tradició, les nostres costums, les nostres lleis i, com no, la nostra llengua. Un dia carregat d'actes. L'encetarem a les 10:30h amb l'Exhibició de Galotxes, organitzada pel Club Galotxes Monòver. Com sempre, aquesta tindrà lloc al carrer Luis Martí. A les 11:00 es realitzarà el Parlament i Acte Institucional a la plaça de la Sala. A continuació, a les 11:30, per al goig de xiquets i grans, els Nanos i Gegants realitzaran una cercavila pel carrer de la ciutat. Seguidament, a les 12:00, a la Casa de Cultura, tindrem l'actuació de Pau Alabajos. En homenatge a Andrés Estellés, i dins de la

celebració del centenari del seu naixement, Pau ens presentarà el seu espectacle La paraula viva i amarga. Per últim, a les 13:30 serà la inauguració de l'exposició d'artistes monovers esmentada anteriorment. Cal destacar, dins dels actes de celebració del 9

CONTACONTES
EL FILL DEL FORNER
Coneixent a Estellés
Una producció de DISPARATARIO dirigida per LORENA COMÍN
10 OCT 2024 - 18.30h
CASA DE CULTURA
Entrada lliure

d'octubre, encara que es realitzi el dia 10, el contacontes El fill del forner. Aquesta producció de Disparatoria, dirigida per Lorena Comín, ajudarà els més menuts a conèixer l'escriptor de Burjassot, del qual, com hem dit abans, celebrem el seu centenari. Podrem gaudir-la el dia 10 d'octubre, a les 18:30, a la Casa de Cultura. Com heu pogut observar, aquesta programació és un no parar. Enim de tot i per a tots. Ara només resta que participeu i, el que és més important, que vos agrade.

CONCERT PAU ALABAJOS

La paraula viva i amarga, homenatge Estellés

9 OCT 2024 - 12h
CASA DE CULTURA

Entrada lliure

CONCERT

MARALA

PREMIS ENDERROCK 2023 DE LA CRÍTICA

12 OCT 2024 - 20h
TEATRE PRINCIPAL

Nit Estellés a Monòver

*Recital col·lectiu de poemes
Actuació de GEM
Sopar de cabasset*

El passat 27 de setembre es va dur a terme la Nit Estellés de les Valls del Vinalopó 2024.

Amb motiu del centenari del poeta de Burjassot, la nit del di-vendres va estar plena de poemes i cançons amb una gran acollida per part de veïns i veïnes de tota la comarca a la plaça del jardinet.

FESTES

Loli García Domènech i Abril Esteve Armero, pregoneres de les Festes de Setembre 2024

Fotografia: Juan Gabriel Díez

PREGÓ INFANTIL

A CÀRREC DE LA XIQUETA ABRIL ESTEVE ARMERO

Bona nit monoveres i monovers. Soc Abril i estic molt contenta d'estar hui amb tots vosaltres en una nit tan especial. Com diu la cançó: **"Vaig a contar quatre coses que en Munove van passar"...**

Les meues primeres festes de Monòver les vaig viure amb poc més de 15 dies. Els meus pares m'han contat que vam gaudir dels vermouths, de la processó, de l'ofrena i, fins i tot, d'alguna revetlla per la nit. Això ja indicava com m'agradava la festa des de ben menuda.

La tristesa de l'acabament de l'estiu es compensa cada any amb l'arribada de les Festes de Setembre. Unes festes molt alegres i amb un montó d'actes. Els que més m'agraden a mi són: els focs artificials, els nanos i gegants, els unflables i, com no, les carrosses: l'any passat ho vaig passar de cine disfressada de Barbie. També m'encanten els concerts que fan a la Plaça de la Sala per les nits,

encara que, de vegades, m'entra son i "pegue alguna becadeta"...

El fet de ser pregonera enguany és genial per a mi. A més a més, Monòver és Capital Cultural Valenciana i hem pogut gaudir en família de moltes activitats. Els meus pares, la meua germana i jo ens "apuntem a un bombardeo", com se sol dir a Monòver, i hem participat en molts actes programats.

Però, com a bona flautista que soc, pense que la música té un paper fonamental en totes les festes. I a Monòver tenim la sort de tenir grans músics, que ens alegren amb la seva música com són la Colla el Xirivell, l'Orquestra de Pulso y Púa "Francisco Alvillar", la Banda de Música "La Artística", la Coral Monovera "Virgen del Remedio", i tots els músics i cantants del poble.

No podem oblidar als pintors i escriptors locals. A ma casa tenim a la mà llibres que fullegem sovint d'autors monovers com

ara Azorín, Canyís, Paco Corbí, Paqui Limorti o Marian Díez, entre molts altres.

Per a nosaltres, per a mi, són molt importants les nostres tradicions i des de xicoteta les he après i les he estimat. Quan no alçava un pam del terra ja coneixia moltes de les cançons típiques monoveres, de mona, de festes... i m'encanta poder-les cantar i mostrar a altres persones.

Perquè crec que les arrels s'han de conrear i de difondre perquè tothom les conega i, així, duren molts anys.

La pandèmia va arribar quan jo era molt xicoteta i no recorde moltes coses d'abans. Però el que sí recorde és la il·lusió dels monovers i monoveres durant les festes patronals. L'estima que sentim pel nostre poble i com omplim els carrers sempre que tenim alguna ocasió.

Jo mai m'he vestit amb el refajo travessat i, potser enguany, siga

el millor moment per a vestir-me de monovera per primera vegada, demà en l'Ofrena.

Abans d'acabar vull desitjar-vos unes festes plenes de felicitat. Ah!, i no oblideu menjar-vos el putxero i les fassagues el dia 8, i les pastes tan bones que fem a Monòver, com els sequillos o els rotllets!!! Mmmm.

Passeu unes Festes de Setembre meravelloses i ens veiem pels carrers.

Visquen les Festes Patronals de Monòver. Visca la Mare de Déu del Remei. I visca Monòver i els monovers!

Fotografia: Juan Gabriel Díez

PREGÓ DE FESTES

A CÀRREC DE LOLI GARCÍA DOMÈNECH

Bona nit monovers i monoveres. Senyor alcalde, autoritats presents, Abril, pregonera infantil, amics i forasters que han

vingut a passar les festes entre nosaltres, bona nit.

Després de tants anys estant ahí baix veient passar per este balcó tants amics i familiars en pregons plens d'històries, l'última cosa que m'esperava era estar esta nit aquí. Però, és tot un orgull poder dirigir-me hui a tots vosaltres.

Com no vaig tindre la sort d'estudiar la nostra llengua en l'escola, aneu a permetre-me que faça el pregó com parlem aquí, en monovero, la llengua de Canyís. Perdoneu-me si no dic alguna paraula correctament, però és com me van ensenyar en casa, i és, en casa, on hem d'ajudar a conservar esta llengua tan bonica que tenim. Tinc l'enorme honor de ser la pregonera de les nostres festes. Just este any que Monòver és Capital Cultural Valenciana.

Vull donar les gràcies a la Corporació Municipal per haver pensat en mi, i aprofitar per agrair-vos de tot cor a tots vosaltres, els meus paisans i paisanes, les mostres d'estima rebudes des que es va anunciar que anava a ser la pregonera. He tingut la sensació que tots i totes vos heu alegrat per mi. Gràcies!

La notícia la vaig rebre el passat Dilluns de Pasqua, com mana la tradició, quan estava de dinar amb amics i familiars, com mana la tradició. Em va sonar el telèfon, era Loren, l'alcalde, dient-me que eixe dia li notificaven al pròxim pregoner de les festes, la decisió

que havien pres. De moment, no sabia cert que estava dient-me. Vaig pensar: "jo?", i van començar a tremolar-me les cames. Es va apoderar de mi una sensació de nerviosisme i

emoció. Ho vaig consultar en la família i al veure que ells estaven encara més il·lusionats que jo, vaig acceptar l'encàrrec amb molt de gust. El nostre alcalde em va dir que em van triar perquè estic involucrada en la festa, en les tradicions. Però en este poble tenim la sort de tindre més gent gràcies a la qual mai es perdran les nostres arrels.

Carles, Reme, Minerva, M^aCarmen, Mamen, Maria, i altres persones implicades en la nostra indumentària, el meu amic Juanga, que si no està per aquí segur que encara està fent ones. També contem amb totes les mares, ties, iaies que estan disposades a posar l'últim imperdible per a que la monovera estiga impecable; i Gine, la persona per qui jo sé tot el què sé. Vaig començar ajudant-la a vestir en els viatges del grup de Cors i Danses de Monòver i a poc a poc em va ensenyar tot el que sabia. Gràcies Gine.

Ara, estant aquí, en el balcó de l'ajuntament em venen moltes històries viscudes. El lloc on ens trobem (la plaça la sala), em porta molts records. Vaig nàixer a escassos 150 metres d'aquí, ahí darrere en el carrer Colomer. Ahí en la riba del Chullo (ara coneguda com la riba de Delfin) ens ajuntàvem tots els xiquets (Finí, Conchi, Pepe quatre galls, Juanele, Emilio, Antònio, Ana, Jose Antònio, i molts mes...). Els carrers encara estaven engalanats en banderetes que havien posat uns dies abans per a les festes de Santa Bàrbara. Quan sentíem el primer coet baixàvem. aquí, a la Plaça de la sala a veure ixir els nanos.

Emilio! Recordes quan el teu iaio Olegario ens cridava a tots per a omplir les bosses de trossets de creïlles que després venia en el

Fotografia: Juan Gabriel Díez

Principal? Érem feliços carregant eixes bosses. Tots els dies per anar a l'escola passava per aquí i li donava dos besets als meus iaies que estaven ahí en el carret, i també a Maria i Olegario que estaven en l'altre. Eixos carrets estaven oberts tots els dies de l'any i, per suposat, també en les festes de setembre.

Recorde molts dies de festa ajudant a mon tio Pepe, perquè eixos dies no es venien sols torrats, tramussos, quicos i pipes, també es venien bombes, petards, sobres sorpresa, i algun que altre joguet. Als meus setze anys, ja vaig triar el dia 7 com el meu dia preferit de les nostres festes: l'ofrena.

Abans la majoria dels refajos travessats eren de color verd en les ratlles roges, grogues i marrons. Ara tenim una varietat i un colorit que és un autèntic

plaer, com també tota la varietat de colors dels mantons, que antigament solien ser quasi tots de color cru. Les flors que porten les monoveres al monyo ens transmeten eixa "oloreta" a gesmins, roses, clavellines i buganvilla. Eixa olor que cada 7 de setembre queda en ma casa quan acabe de vestir monoveres. Per a mi, vestir de monovera no és un treball, jo no em dedique a això, no soc professional. Ho faig per gust, perquè m'agrada i al meu estil. Igual que quan Reme la Claueta, va vestir ma filla quan va eixir de dama. Les monoveres que jo visc són les meues xiques i elles saben que tenen les portes de ma casa sempre obertes. Crec que és bonic que cada persona que vist o posa mantons tinga el seu estil personal, això ens fa encara més autèntics i originals. Perquè, en realitat, la dona monovera antiga es posava les flors on podia i es

creuava el mantó com sabia. En relació amb la indumentària monovera, el que tenim com alguna cosa molt nostra és la manera d'enganxar el mantó amb eixos plecs tan característics, elaborats amb infinitat d'agulles, amb molt de temps, molta paciència i moltes puntxadetes. Però, això, no seria res sense la gràcia i elegància de la dona monovera quan ix al carrer vestida amb el trage típic.

Estos plecs criden molt l'atenció a la gent quan visitem altres pobles, sobretot fora d'Espanya. També les ones del monyo i les flors. No vos podeu imaginar la quantitat de fotos que ens han demanat. Com deia Canyis en un dels seus escrits "Quan una dona es vist de monovera, pareix que lleve tres o quatre manyacos penjant del refajo", referint-se al pes del vestit.

A part de la vestimenta, altra cosa que ens representa és la nostra música i les nostres danses. En Monòver tenim La Malaguenya, també denominada el Ball de la Verma. Esta fa referència als mariners i la Virgen del Carmen. Això passa perquè eren estrofes i lletres d'altres malaguenyes que portaven els monovers que havien d'eixir del poble a buscar-se la vida en la Verma. Allà en la faena, van conviure amb gent d'altres parts d'Espanya. Mentre anaven veremant anaven cantant.

I eixes lletres, que ja tenien tant memoritzades, quan van tornar al poble les van seguir cantant i les van aprofitar. També tenim la Jota de Monòver. Esta parla del ball de la jota en general. Curiosament en cap d'elles es nomena el poble ni la Mare de Déu del Remei. També tenim danses, el Ball de Tres, les Danses de Sant Roc i les Danses de Monòver, entre altres. En tot el País Valencià les danses són denominades "balls al carrer" perquè és el que balla el poble en la plaça en les festes. Durant molts anys he format part del grup de Cors i Danses de Monòver on he

passat estones meravelloses. En realitat, no érem un grup, érem una família i encara ho som.

En esta melodia el nostre poble s'ha donat a conèixer per tota Espanya i gran part d'Europa: Portugal, França, Itàlia, Dinamarca, Bèlgica o Turquia. No només vaig formar part del grup de Cors i Danses, també vaig ser membre de la rondalla, on vaig conèixer el meu marit. He cantat Zarzuela, en el teulat d'aquesta plaça i els últims anys he format part del grup l'Onque Pere el Banderó, dirigit per la meua amiga Marian amb eixa gràcia que té per a tot. Este grup és important per a mi perquè som un poble ric en artistes, en poetes del carrer com era mon tio Pepito Rancals que va escriure moltes cançons del poble com la nostra "Santa Bàrbara guapeta" que hui cantem tots.

Si estiguera aquí el meu amic Amaro s'arrancaria a cantar-la, li encantava eixa cançó. Gràcies a este grup s'han recuperat moltes cançons nostres que no es coneixien, i això també és la nostra cultura, una cultura que no hem de permetre que es perda. Per sort, hui en dia també tenim molts grups de música en valencià que fan cançons molt nostres i val la pena conèixer.

Com Txarango diu en una de les seues cançons que tan li agrada a ma filla: "El meu poble té una plaça de records, fanals encesos i banderetes de colors i un gran ball dirigix les nits d'estiu, avui que tothom riu, avui que és festa major". Quanta gent s'ha sentit identificada amb estes paraules? Jo em sent. M'agrada perquè el meu poble és així, Cultura d'Arrels. Hem progressat, hem avançat, ens hem fet més grans, però mai hem perdut la nostra essència, les nostres tradicions, i això ens ha d'omplir d'orgull: Dormir els nostres fills cantant Santa Bàrbara Guapeta o l'ordinari, com feia el meu nebot Juan amb el seu fill; Jugar al sa-

rangollo amb els nostres amics; Que no falte la gatxamigaun dia de camp. Esta llista podeu ampliar-la cadascú de vosaltres. A mi m'agrada viure totes les nostres festes apassionadament. L'ofrena i la processó estan al cap de les meues preferències. El vermut, que a pesar de portar pocs anys ja s'ha convertit en tradició, és un altre dels meus moments preferits de les festes; música en directe i reunió amb els amics. Però, hi ha altre acte que poca gent coneix i que per a mi és molt divertit, i és, l'entrada de les xarangues el dia de les carrosses pel Carrer Major amb els nostres Senegueros al cap de tots. Al racó de Sant Roc ens ajuntem una bona quadrilla i ens ho passem molt bé.

En ma casa vivim tan intensament les festes que fins i tot el meu marit s'ha vestit de monovera, sí de monovera. Bueno, no sols el meu marit, el meu cunyat, Nicandro, Ximo i Antonio Pita. Eren les candidates al 92 en la desfilada multicolor. Anaven tan ben vestides que en un tram de la desfilada el meu marit li va preguntar a ma sogra "mama, has vist a Loli?" i la dona que hi havia al costat li va dir "Xe, Remediet, no sabia que tenies una xica" i en la guasa que tenia ma sogra li va contestar "Una no, dos. I les dos van damunt de la carrossa". I com és la vida, quí anava a dir-me que l'any següent anava a estar cosint una mantilla i unes flors a una diadema per a que ma filla, la meua xica esquerra en l'ofrena sense un pel al cap.

Convé destacar que els monovers i monoveres som festers. Qualsevol esdeveniment que s'organitze al poble ixim tots al carrer i si sonen els Nanos i Gegants no queda ningú a casa. I no vos passa que quan estem per mitjans d'agost ja comenceu a notar que s'arriuen les festes? Quines ganes que arriben: Olorar la pólvora, les flors de les monoveres, les gatxamigues del dia 7. Veure el colorit dels nostres ves-

tits tradicional, menjar fasegures el dia 8 acompanyades dels bons vins que tenim al poble i que per sort hi ha joves que estan tornant a viure la terra i fent uns vins meravellosos, que porten el nom de Monòver per tot el món.

Com sempre ha sigut: les dos besades i l'abraçada que li dones a alguns amics o familiars, que fa un any que no els havies vist (curiosament des de les festes passades) i que tornen al pobl, escoltar música en el carrer, els vermuts, els nanos, el soroll de les mascletades, el so de dolçaines i tabals de la colla el Xirivell, la nostra xaranga, escoltar a la nostra Artística quan passa pels carrers tocant ... Sé que tots els pobles tenen el seu pasdoblet, però el nostre és una autèntica meravella.

Qui no s'eriça cada vegada que el sent, sobre tot eixa part tan bonica que fa... Vaig sentir fa poc dir que en Monòver, vivim les festes en els cinc sentits. Jo diria més bé amb sis. A mi em falta un, jo crec que el sisè és la passió que sentim per la nostra patrona la Mare de Deu del Remei, o com li deien els meus Mariatxis, Remediet. Els Mariatxis... quantes alegries ens han donat. Si em pose a parlar d'ells ens pot donar la traca. Com deien ells "sempre cantant i alegrant a la bona gent".

Però de vegades sembla que estiguem obstinats en parlar de Monòver en temps passat. Que, per suposat, estem orgullosos de la nostra història. Persones il·lustres com Azorín, l'alcalde Salamanca, la poetessa Remedios Picó, el pare Juan Rico i molts més. Però Monòver no és només el passat, és present i molt present. Som un poble de tradició, però també som poble d'innovació, de futur.

Artistes com el meu nebot Xavi que porta el nom de Monòver per tot el món. Investigadors com el

meu nebot Silve, el meu amic German i Alberto que estan investigant temes molt importants per a millorar la nostra qualitat de vida. Monòver som tots els que estem aquí, ara en la plaça de la Sala, els que estan en casa esperant que acabe este pregó per començar un any mes les festes de setembre i tots els paisans que no han pogut vindre però segur que estan desitjant estar també aquí.

Crec que Monòver es un poble exemplar. Som un poble d'acollida sense deixar perdre la nostra identitat. Som un poble càlid. Anem pel carrer i ens saludem tots. Aquí ens coneixem tots per a lo bo i lo roïn. Però Monòver també és un poble de portes obertes, un poble que dona suport a qui ho necessita. I això ens ha d'omplir d'orgull. Com he dit abans, en Monòver ens coneixem tots, però quan algú et pregunta... "Nena, tu de qui eres?" si comences a explicar els teus cognoms mal anem, però si dius "soc Malacara, Guapa, Requinto, Tafarra, Roso, Pascues i Pascuetes, Valencià, Vicari, Pellina", ahí ja ens coneixem tots.

Bé! Jo tinc la meravellosa sort de tenir dos sobrenoms molt coneguts. Estic orgullosa de ser Quica, la meua família de sang, els meus pares Joaquin el fill de Lola la Llargueta i Mercedes la

filla de Quico, els meus iaïos, els meus tios, cosins, el meu germà, cunyada, nebots, però també soc Clavellina, la família que em va acollir com a filla, germana, tia, cosina i on vaig trobar al meu marit.

No puc parlar de Quicos sense anomenar al meu iaïo. Ell em va pregonar abans de ser jo pregonera. Quan vaig nàixer anava venent gelat i dient-li a tot el món que la seua Mercedes havia tingut una xica. Els iaïos haurien de ser eterns. Si parlo de família he de parlar de les quatre grans passions que tenim en ma casa: Santa Bàrbara, la mare de Deu del Remei, el Sepulcre i el Athletic de Bilbao... i no precisament en eixe ordre. Normalment en el pas del temps les passions solen canviar, però estes quatre les tenim totalment arrelades.

Les sensacions sobre el pas del temps també canvien en l'edat. De xiquet, un any sembla una eternitat, d'adolescent passa cada dia més ràpid, i d'adult se t'escapen de les mans a una velocitat sorprenent, que pareix augmentar en la celebració de cada aniversari o cumpleaños com diem ací. Abans, quan encara no havia assumit molt bé el pas del temps, eixa sensació em produïa un cert malestar, com crec que a quasi tots. Mare meua! Un any mes. Ara, quan anem

Claudia Beltrá, reina de les festes de setembre 2024, junt a l'alcalde Loren Amat.
Fotografia: Juan Gabriel Díez

aprenent a gaudir plenament de cada etapa de la vida, la sensació es torna més agradable. No vull acabar este pregó sense dir que de vegades assumim que el que tenim és normal, però no sabem el que costa aconseguir-ho. Des del vermut, les mascletades, nits a la fresca, fins estimar a qui vulguem i com vulguem. Gràcies a tota la gent que ha lluitat i lluita perquè seguim avançant i perquè mai perdem la nostra essència, la nostra identitat i les nostres festes com son i com han sigut. Ara som nosaltres els que hem de seguir lluitant per aquells que vindran demà. Per concloure m'agradaria donar-li les gràcies a totes les persones que m'han ajudat a fer este pregó com jo

volia. Gràcies Ceci, Carles, Paquito, Nuria, a la colla el Xirivell, Antònio, Álvaro i a la banda de música. A Minerva per fer-me aquest vestit. Gràcies al meu marit, ma filla i els meus nebots per ajudar-me a que tot quadrara bé en el meu discurs.

Tots em van dir que sí, només fer-los la meua proposta, ningú va tindre cap dubte, gràcies! Acabe ja que els xics volen vore ja els nanos. I els nanos ja més gegants volen anar als garitos.

BONA NIT I BONES FESTES!
VISCA LA MARE DE DEU DEL REMEI!
VISCA MONÒVER! VISQUEN LES FESTES DE SETEMBRE!

Fotografia: Juan Gabriel Díez

MEDI AMBIENT

CAMPAÑA HORECA 2024

En este mes de Octubre se está implementando en el municipio, la campaña HORECA 2024, llevada a cabo por Ecovidrio en colaboración con el Ayuntamiento de Monóvar.

Al sector HORECA pertenecen todos los establecimientos registrados como hoteles, restaurantes y cafeterías, a los que va dirigida esta campaña.

El **objetivo de esta campaña** es continuar incentivando el reciclaje de envases de vidrio y dotando de medios al sector HORECA del municipio, esta campaña se realiza sin coste alguno para los hosteleros. Los educadores/as visitaran los esta-

blecimientos, aportando a cada uno de ellos una carta en la que se hace mención a la Ley 5/2022, de 29 de noviembre, de residuos y suelos contaminados para el fomento de la economía circular en la Comunitat Valenciana, y al PIRCVA - Plan Integral de Residuos de la Comunitat Valenciana. Esta carta se utilizara de apoyo a la información que sea necesaria aportar a los hosteleros del sector.

La campaña HORECA 2024 consta de 2 fases, la primera de ellas de diagnostico y la segunda de seguimiento:

En la **primera fase** o fase diagnostico se están visitando

todos los locales de hostelería del sector HORECA. Los educadores/as ambientales están entregando la carta de presentación. Además, en esta primera visita, se cumplimenta un cuestionario diagnostico en el que se investiga si el local es reciclador o no y si necesita medios para reciclar. Una vez visitados todos los establecimientos, se les entregaran cubos para separar el vidrio a los hosteleros que lo soliciten. Además, se revisará el parque de contenedores adaptándolos para el vaciado fácil del vidrio

En la **segunda fase** o fase de seguimiento se visitarán de nuevo los locales para asegurar que disponen de los medios necesarios

y que la separación del vidrio se está realizando correctamente, además en esta segunda fase se resolverán dudas y se reforzará la información necesaria para cumplir con la legislación vigente.

Al finalizar la campaña se prevee que todos los locales HORECA del municipio de Monóvar cuenten con material e información suficiente para realizar una correcta separación del vidrio generado en sus establecimientos.

JOVENTUT

Èxit d'inscripcions al Curs de Monitor d'Oci i Temps Lliure

Curs realitzat al CIJ Punt Jove de Monòver

Des de la Regidoria de Joventut encarem l'últim trimestre de l'any amb el bon sabor de boca que ens va deixar l'estiu!

Després de diversos anys, des del CIJ PuntJove Monòver, es va proposar realitzar el Curs de Monitor d'Oci i Temps Lliure en

les dates previstes entre el 15 i el 30 de juliol. Va ser tot un èxit! Va haver-hi 30 alumnes inscrits que, en horari intensiu de 9.00 a 14:*00h i de 15.00 a 18:*00h, van realitzar la part presencial del curs en les nostres instal·lacions.

El grup de joves, amb edats compreses a partir de 16 anys,

va mostrar el seu entusiasme i motivació per a realitzar el curs i van aprendre totes aquelles dinàmiques socioeducatives i lúdiques que seran clau per al seu futur laboral.

Des del CIJ PuntJove, estem molt satisfets per l'assoliment d'estos joves, a més d'haver sigut

un grup molt cohesionat i respectuós entre ells i les instal·lacions. Este estiu, a més, ens consta que alguns d'ells ja han realitzat les seues pràctiques en campaments que els ha servit per a posar en pràctica tot l'apréns. També, des del CIJ PuntJove i l'Ajuntament de Monòver, estem compromesos a realitzar un seguiment i acompanyament a tots aquells alumnes que encara han de finalitzar les seues pràctiques i prestar-los tota l'ajuda que necessiten.

D'altra banda, de cara al que resta de l'any, estem preparant els següents projectes que tenen a veure amb l'Halloween, 25N i Navijocs.

MONÒVER ACULL LA VII TROBADA DE NANOS I GEGANTS DE LA FEDERACIÓ VALENCIANA EN EL SEU ANY COM A CAPITAL CULTURAL

Monòver, reconeguda enguany com a Capital Cultural Valenciana, va acollir el passat dissabte 14 de setembre la VII Trobada de Nanos i Gegants, un esdeveniment que va congrega a més de 2000 persones de diverses localitats de la Comunitat Valenciana entorn d'una de les tradicions més arrelades i benvolgudes: els gegants i capgrossos, coneguts com "nanos i gegants".

Des de les 10 del matí, els grups participants van començar a muntar les seues figures gegants en la Plaça de l'Ajuntament. En esta ocasió, Monòver va rebre a 18 agrupacions provinents de municipis com Oliva, Alacant, Alcoi, Dénia, Vinaròs, Borriana, Ontinyent i Godella, entre altres. A més, com colla convidada especial, la trobada comptà amb la participació d'Abarán, de la Regió de Múrcia, en una mostra d'agermanament entre totes dues localitats. Durant la jornada, els assistents van gaudir d'activitats paral·leles, com una ruta turística pel barri antic de Monòver i castells unflables per als més xicotets.

El moment més esperat del dia va ser la gran cercavila que s'iniciava a les 18.00 hores amb més de 500 nanos i gegants ballant pels carrers al so de la dolçaina i el tabalet. El recorregut festiu va travessar els carrers més emblemàtics del municipi, finalitzant en la Plaça de l'Ajuntament, on s'ha realitzat una presentació oficial dels grups participants i un ball conjunt que culminava

l'esdeveniment. Segons paraules de Jose Carlos Beneito, cap de la colla dels Nanos i Gegants de Monòver, "La VII Trobada de Nanos i Gegants" ha sigut tot un èxit de participació i un esdeveniment molt especial per a Monòver. Des que ens van oferir organitzar-la, hem estat treballant intensament per a aconseguir que fora un dia especial de convivència, tradició i cultura. Hem compartit este dia amb 18 colles de tota la Comunitat Valenciana i la col·laboració dels veïns, més de 2000 persones que esperem que hagen gaudit tant com nosaltres".

Aquest esdeveniment forma part de l'ampli programa que Monòver ha preparat per a celebrar la seua capitalitat cultural, un reconeixement a la seua ferma aposta per la cultura, el suport a les tradicions locals i la promoció del folklore autòcton. La VII Trobada de Nanos i Gegants ha sigut una mostra més del compromís del municipi amb la conservació dels seus costums i la seua voluntat de difondre-les entre les noves generacions.

La celebració d'esta trobada a Monòver no sols ha reforçat el vincle del municipi amb el seu patrimoni cultural, sinó que també l'ha posicionat com un referent en la difusió de les tradicions valencianes a nivell regional. Amb el suport de l'Ajuntament i la Federació Valenciana de Nanos i Gegants, Monòver ha acollit amb orgull esta sèptima edició, que ha oferit un dia de convivència, cultura i diversió per a tots els públics.

Associació de Comerciants de Monòver

M&G ÓPTICOS: 966960621
FEDERÓPTICOS GUMIEL: 965473006
SALVADOR VIDAL: 966960572
APP INFORMÁTICA: 966312543
A. SERVICIOS TEXAS: 965471153
ROZALÉN MODA: 655495211
DETALLS I COMPLEMENTOS: 618139773
SEGUROS BELÉN SOLER: 965472708
JUAN SILVE SPORT: 965470784
EL DESVÁN REGALS: 965470689
CLAUS I BROQUES: 678436235
LIBRERÍA AZORÍN: 965473461
JOYAS LUISITA: 965470460
PONSODA CALZADOS: 633300839
ZAPATERÍA MACHACO: 677138410
CARNICERÍA HNOS. ALBERT: 965470080
TENDETTA DEL JAMÓN: 966960886
ALBERTO CARNICERÍA: Pablo Sexto nº8
FILS I VETES: 965471572
FRUTERÍA FRUIVERD: 675348487
FRUTAS MARÍA: 679067750
DIVINSTORE: 633198814
LA TENDA DE GORI: 965470277
DECORA CHIM: 965470190
PANADERÍA CAÑAETA: Pablo Sexto
LA CORSETERIE: 965472347
MIRKOZUIN: 637404935
QUESERÍA LOS MOLINOS: 686393919
PELUQUERÍA HERMI LÓPEZ: 965473297
FLORISTERÍA EL SEÑÓ: 965472833
ALBERT MUEBLES, DECORACIÓN Y DESCANSO: 965471079
PIXELAR-T: 966096001
MÁS QUE ROPA: 647 84 60 63
FLORISTERÍA CAÑAETA: 620329686
CONFECCIONES DELTELL: 634459386
LIBRERÍA MAR DE NUBES: 685675015
RELOJERÍA SELLÉS: C/Daniel de Nueda, 5
MANDOLINA: 965472193
DROGUERÍAS EMER: 965472012
ANTONIO ESTANCO: 865575977
ZAPATERÍA ZAVARI: Avda. C. Valenciana, 5
CENTRO ÓPTICO SOLER: 966392374
ZAPATERIA PEKES: 656656862
EDITEC SOLAR: 965470460
SPORT TONO: 605271224
PEPI POLO: 965470287

FONTANERÍA QUERUBÍN: 607273503
TEJIDOS LINARES: 965470274
PVC MARINO: 665905579
24 HORAS Y LOTERIAS EL SALITRE: 865665376
CARNICERÍA MANOLO: C/ Ramos Carratalá, 3
RESTAURANTE XIRI: 965472910
ELYA COMPLEMENTOS: 620038774
LLIBRERIA ANTÍGONA: 688793084
LLIBRERIA TORRE DE PAPER: 633519530
DESPATX DE PA CA SOLE: 699696025
LA CUINA DE LOLI: 675844066
FRUTAS Y VERDURAS DL: 667087648
LA BODEGA: 651695541
A TOTES HORES: 656911007
RICO I VERDU DESPATX DE PA I DOŁÇOS: 747469101 - 619031367
CLINICA DENTAL MULTISYSTEM: 965472864
TU Y TU: 966960111
PUB LA MALVA
PUB LOOP: 693938888
PUB MISERABLE: 635080841
MONOMAT: 965473162
FARMACIA PERIS: 965470291
PELUQUERIA ROSA: 966960014
PELUQUERIA MARIA JOSÉ: 637128814
JUGUETTOS: 966392399
FARMACIA NURIA CANALES: 966960093
TECNYSHOP: 700222734
FRUTOS SECOS MUNERA: 658857763
COPY+: 966966901
ACEITUNAS BERNAL: 670057515
PESCADERÍA JORDI: 645803714
HELADERÍA CAFETERÍA ANTIU
XIXONA: 679222872
CHARCUTERÍA Y SALAZONES JAVI: 653550513
AUTOESCUELA CARRASCO: C/ Daniel de nueda n.4
RESTAURANTE PILAR&EMILIA
ESENZIA (EL CASINO): 693932795
XARCUTERIA LOLI: 666903581
C. E. LAURA GARCÍA: 965471731
PIZZERIA RICOMINCIO DA TRE: 644968978
CARNICERÍA MERCEDITAS: Mercat.
DECHICS: 965 472 571
CARNICERÍA BENI: Mercat.
CONGELADOS PAQUITA Y SANTIAGO: Mercat.
CAFETERÍA CAMPANETA: 661051659
RESTAURANTE CASA REME: 966979696

Viure i habitar el nostre poble

Al nostre poble ha arribat una de les problemàtiques que fa més d'una dècada afecta les grans ciutats: la reconversió de baixos potencialment destinats per a comerços, associacions i altres espais comunitaris en vivendes. Esta realitat s'ha donat a les grans ciutats principalment des de dos vessants: la utilització d'estos espais per a crear pisos turístics i el seu ús perquè visquen persones amb baixos recursos, principalment persones migrants. Este fenomen suposa que les persones propietàries d'estos baixos que anteriorment han pogut ser bars, tendes de roba, perruqueries, associacions de veïnes, etc actualment reconverteixen estos espais en una o moltes vegades en diverses vivendes amb unes condicions diferents de les d'una casa, ja que l'escassa ventilació, entrada de llum o humitat poden caracteritzar estes noves vivendes. Sabem que és més rendible llogar una vivenda que un local comercial i que el metre quadrat té un preu menor, però suposa danys per a la vida del poble.

Esta reconversió pot semblar una bona notícia enfront de baixos que estan tancats durant anys o fins i tot han sigut tapiats. No obstant, hem de comprendre que la desaparició d'estos espais suposa que el poble pugui perdre la vida que el caracteritza, que quan passeges escoltes la vida que ocorre dins dels locals o la possibilitat de comprar en el comerç municipal. Este paisatge de comerços, associacions i altres espais es pot substituir per una imatge de portes tancades i negatives dels propietaris per apostar per mantindre els comerços i noves iniciatives de les més joves.

Monòver no té una problemàtica amb la turistificació ni amb l'augment del preu de lloguers com a les grans ciutats. Tenim un problema d'accés a vivenda social com la gran major part dels municipis valencians i una bossa de lloguer no massa àmplia per a acollir les novingudes i les joves que es volen independitzar. Per tal cosa, no podem apel·lar únicament als propietaris dels locals, l'Ajuntament ha de dotar les ferramentes necessàries per a solucionar estes problemàtiques.

Per això, des de Som Poble proposarem accions en esta matèria, potenciant mocions de la mà de plataformes i col·lectius que lluiten pel dret de la vivenda. Hem d'observar quins èxits hi ha hagut en altres municipis per adaptar-los al nostre. En este sentit, des de Som Poble recomanem la creació d'una borsa de locals i una línia de subvencions el primer any d'activitat, la possibilitat que l'Ajuntament compre alguns locals en zones destacades per a llogar-los per a potenciar l'activitat comercial, etc. Tot això amb la creació d'una Mesa per la vivenda a escala municipal, fomentant una ferramenta entre propietaris i arrendataris.

Espanya es uno de los países más pobres de la unión europea, tan sólo nos supera Rumanía y Bulgaria; y al parecer esto no va a mejorar, mientras sigamos con las mismas políticas, según la unión europea la agenda 2030 pretendía erradicar dicha pobreza, pero eso sólo está sucediendo en países como Italia, que no siguen dichas políticas europeas.

A pesar de las dificultades económicas que pasan muchas familias, dicen los socialistas que para España la migración es riqueza, mientras nuestros jóvenes deciden irse a otros países donde pueden acceder a trabajos más dignos; y yo les pregunto a nuestros gobernantes si cada vez tenemos una tasa de paro más elevada, una vida más cara y unos sueldos y unas pensiones más bajos, ¿creen que están en el camino correcto?, ¿de verdad piensan ustedes en sus vecinos?; ¿van a poder sobrellevar las familias el mes de Septiembre?

Podrían encuestar a los monoveros después de ese tan temido mes de Septiembre, donde por tener una vida más o menos digna, o sea, una humilde familia con una casa, pagada o pagando la, debe pagar impuestos, sin entender si esas familias están pasando un buen momento, han de hacer frente a los gastos escolares y por supuesto a un nivel de vida cada vez más elevado, pues la cesta de la compra ya se lleva en buena parte un sueldo misero, ni los alimentos deberían ser tan caros, ni deberían de imponer tantas tasas e impuestos a la población, ¿de verdad están orgullosos de lo que están sembrando?, ¿de verdad se consideran solidarios?, primero hay que ser solidarios con los de casa y después si se puede con el resto, pero no aquí, sino en sus propios países, donde tienen a sus familias, es ahí donde hay que ayudar al prójimo, pues por desgracia si hay paro para los monoveros, de que nos sirve tener a más gente que no puede trabajar.

Por suerte o por desgracia, sé lo que es tener a alguien lejos de su hogar, buscando un futuro mejor, pagando impuestos en su lugar de trabajo y sin tantas facilidades como se da aquí en nuestro país a quién no aporta nada.

Ánimo a todos los vecinos que hayan sobrevivido a este mes de Septiembre.

¡Qué sigan las fiestas!

En Monóvar y sus pedanías, la política ya no trata de gestión, sino de improvisación. ¿El truco más usado por el grupo de gobierno? Esperar hasta el último momento para limpiar, justo antes de las fiestas. Porque claro, si no hay hierbas por todas partes, parece que todo va de maravilla.

El caso más llamativo es el de la carretera que une las Casas del Señor y El Xinorlet. Durante meses, la maleza crecía a sus anchas. Y, ¡sorpresa!, justo un día antes de que empezaran las fiestas de El Xinorlet, aparecieron a limpiar.

Un parche rápido para que cuando la gente entrase por ahí para las fiestas no viesen el abandono. La misma historia en Monóvar, donde las parcelas invadidas por hierbas se limpiaron justo el día antes de que empezaran las fiestas. Nada como barrer un poco la suciedad bajo la alfombra antes de que lleguen los invitados.

Pero claro, este "lavado de cara" no engaña a los vecinos, que son los que se tragan el abandono. Viven allí todo el año, las calles llenas de hierbajos y descuidadas son su día a día.

Así que, hartos de este cuento, **algunos barrios de Monóvar ya están pensando en organizar una fiesta al mes. No por ganas de bailar, sino porque si la única manera de que limpien y arreglen los desperfectos es hacer fiestas, pues ¡hagamos fiestas!**

No se lo tomen a risa, porque parece que si no montan una fiesta, el Ayuntamiento del PSOE ni se entera de que sus calles están hechas un desastre. Pero aquí no acaba la historia. El alcalde, que ya se debe haber dado cuenta de que la gente está mosqueada, ha ideado su propia estrategia para esquivar quejas durante las fiestas.

Ahora aparece en la fila de las procesiones con un abanico y acompañado por algún concejal, saludando a todo el mundo de pasada, para que nadie lo detenga y le diga lo que realmente piensa de las promesas incumplidas. Es un movimiento calculado: él sonríe, saluda con un "hola" y sigue de largo, todo para evitar que lo paren y le suelten las verdades.

Así está Monóvar, con parches de última hora para maquillar la situación, un alcalde que esquiva quejas con un abanico en mano y vecinos que están cansados de tantas palabras y pocos hechos.

Las fiestas están muy bien, pero la realidad es que después del confeti, las calles vuelven a estar igual de dejadas. Y los vecinos, siguen con la esperanza de que, esta vez sí, después de la verbena, alguien se acuerde de ellos. La esperanza es lo último que se pierde... o eso dicen, porque llevan ya 10 años gobernando.

Por último, nos gustaría dar las gracias a tod@s l@s vecin@s de las pedanías y barrios de Monóvar por habernos invitado a participar en sus fiestas, ha sido un mes de agosto y principio de septiembre genial. Además, seguimos trabajando para poner sobre la mesa todos esos problemas y necesidades que esperan solución.

Compromesos amb un desenvolupament local responsable i respectuós amb l'entorn

Al setembre hem gaudit d'unes Festes Majors molt participatives amb activitats per a tots els públics, durant tot el dia i al voltant de tot el poble. Hem oferit una àmplia programació plena de riquesa cultural, patrimonial i festiva. Molts col·lectius han sigut participants de les festes i ens han fet magnífiques aportacions. Per això, volem agrair-los la seua implicació i el seu treball. En aquest sentit, volem reconèixer el **moviment veïnal** del barri de la Goletja, Santa Barbèra (i voltants) i de les nostres pedanies per haver treballat de valent perquè les festes d'aquests llocs hagen sigut un èxit.

Octubre arriba carregat de **propostes culturals suggerents per celebrar el 9 d'octubre** amb una àmplia programació que s'allargarà del 5 al 12 d'octubre per tal de celebrar-lo com cal, enguany que som Capital Cultural Valenciana. Així, tindrem concerts, contacontes, taller de mocadorà i monòlegs. En relació a la Capital Cultural, **seguim esperant signar el conveni per cobrar els 100000 que li corresponen a Monóver per la capitalitat**. Falten 3 mesos perquè acabe l'any i cap membre del govern de la Generalitat Valenciana, governada ara només pel Partit Popular, s'ha posat en contacte amb el nostre Ajuntament per fer efectiu el guardó que amb tant d'esforç hem aconseguit. Considerem, per tant, que la gestió de l'antic govern del PP- VOX i l'actual del PP està sent d'una irresponsabilitat i ineficàcia flagrants.

Aquest mes donem continuïtat a la **II Festa de Proximitat** organitzada per la Regidoria de Desenvolupament local que tant d'èxit va tenir l'any passat. Enguany la pedania triada per a celebrar-la és el Manyar. Amb aquesta iniciativa demostrem, una volta més, el nostre compromís amb els nostres productors i amb el disseny d'un turisme rural de qualitat i arrelat a la terra. Enguany per primera vegada l'Ajuntament de Monóver ha participat en La Gastronòmica 2024 celebrada a l'espai firal d'Alacant amb un stand i la realització d'un showcooking amb la col·laboració de diversos cellers i restaurants de la localitat.

En relació a la conservació del nostre patrimoni, hem de mencionar les **excavacions arqueològiques** que estem dissenyant per portar a terme a l'**Alqueria de Xinosa** i el seu entorn. Aquesta intervenció serà possible gràcies a una subvenció demanada a la Conselleria de Cultura i a l'aportació de 6000 euros que farem des de la Regidoria de Patrimoni. Ara per ara s'està elaborant el pla director que ens permetrà establir les etapes de restauració d'aquest espai. A més, ja comptem amb un pla director del Castell i s'està redactant el del Convent del Caputxins. Abans que acabe l'any està previst que **acaben les obres de restauració de la Torre del Relloger**; i esperem començar-ne unes noves al **Carrer Cid on es farà una intervenció** per rehabilitar l'edifici municipal que allà es troba i que va ser abandonat pels governs anteriors. Ací crearem un espai multifuncional per albergar activitats culturals i tenir un edifici per allotjar visitants a mode d'alberg municipal. En aquesta intervenció està previst, també, rehabilitar l'aparcament adjacent mitjançant la creació d'una zona ajardinada. Així avancem en el nostre **projecte de rehabilitació del patrimoni arquitectònic municipal i d'intervenir en zones degradades del nostre casc antic** per tal de seguir conservant, sense fer grans obres faròniques, aquells indrets que són l'essència, el cor i el centre neuràlgic de Monóver. Perquè qui perd les arrels perd la identitat.

COLABORACIÓN

Inmigrantes

En la época anterior a la entrada de España en el consorcio europeo podríamos decir que la inmigración en nuestro país se focalizaba fundamentalmente en ciudadanos marroquíes, supongo que por proximidad o también por su implicación en el bando vencedor durante nuestra contienda, sudamericanos desertores de las dictaduras militares que asolaban entonces sus territorios y algún que otro guineano de la antigua colonia o portugués. Pero, al entrar definitivamente en Europa todo cambió y una legión de extranjeros de variadísima procedencia cruzó nuestras fronteras en su mayoría con visado turístico aunque con el propósito encubierto de establecerse en este supuesto nuevo jardín del paraíso que para ellos poco menos que significaba la Comunidad Económica Europea. En muy poco tiempo nuestras ciudades se tornaron multicolores y la administración trató de regular la nueva situación a base de poner trabas, exigiendo permisos de residencia y trabajo para desarrollar cualquier actividad y unos plazos disuasorios de estancia demostrada para acceder a la nacionalidad. Pero como solo las grandes urbes disponían entonces de los recursos necesarios para hacer cumplir dicha normativa y, paralelamente, la oferta laboral era tan escasa que estos recién llegados no podían considerarla solución, muchos de ellos encontraron en el universo de las ferias ese territorio todavía por colonizar en el que subsistir e incluso prosperar mientras corrían a su favor los tiempos estipulados de admisión.

Así que, prácticamente de la noche a la mañana, en mi mundo pasamos de repartirnos los espacios de las celebraciones entre unos pocos colegas a que la hilera de chiringuitos de nuevos vendedores se perdiera en la lejanía. Y para que os hagáis una idea de la magnitud del impacto que produjo el suceso os contaré que, en una ocasión, en un pueblo de Navarra, contabilicé de entre los catorce puestos que acudimos a sus festejos once nacionalidades y que, en otro momento, encontrándose el alcalde de una ciudad algo más grande recorriendo la feria con su séquito a modo de in-

auguración, justo al pasar frente a mi puesto le oí exclamar: ¡c..., pero si esto parece la Asamblea de las Naciones Unidas! Para los lugareños, el asunto suponía, si cabe, un divertimento más en sus gozosas jornadas festivas. Pero, a más vendedores menos venta por lo que a un gremio tan permanentemente castigado como el mío, dicha avalancha no le sentó nada bien generándose mal ambiente, innumerables disputas e incluso algún que otro conato de agresión, y calando por los feriales el discurso xenófobo de “los españoles primero” o “de fuera vendrán y el pan nos quitarán”. Pero, sin embargo, por mi parte, nada que objetar ya que, como buen viajero de espíritu que era, consideraba a los extranjeros portadores de una perspectiva diferente de las cosas y que, solo por ello, deberían ser apreciados, donde fueren, por la comunidad. Y esta suerte de ontología tan mía me ayudó a valorar de inmediato el momento especial que se estaba viviendo en nuestros caminos y me lancé a su encuentro ofreciéndoles lo que en aquel mundo tan precario era el secreto mejor guardado de cada vendedor, fruto de su experiencia individual: información. Referencias y datos sobre buenas fiestas y rutas, procedencias de artículos con éxito y cualquier circunstancia que contribuyera a mejorar su calidad de vida.

La mayoría eran gente culta y no precisamente desamparada económicamente porque, como poco, disponían de género, un tenderete más o menos provisionado y un vehículo amplio capaz de transportarlo todo y permitirles asimismo dormir en él. Así que feria a feria me fui haciendo amigo de unos y otros lo que recreó mi día a día, acrecentó mi empatía con la profesión y me facultó, entre otras materias, para comparar los caracteres y maneras de ser de los distintos clanes del globo. Y así podría decir con conocimiento de causa que, por ejemplo, los subsaharianos eran inocentes y risueños, siempre en términos generales, a pesar de su precariedad, y no se metían en trifulcas salvo que la situación les afectase más de lo soportable. Que los norteafricanos, en cambio, eran más orgullosos y les gustaba hacerse valer, en especial frente a los españoles, aunque si

a través del trato diario veían que les tratabas de igual a igual, inmediatamente te aceptaban con normalidad. Que los asiáticos del continente eran silenciosos e individualistas. Los europeos, amigables y comunicadores. Y los japoneses, que también los había, principalmente curiosos. Había, por cierto, uno de ellos, Masato, que acabó teniendo almacén en Madrid y siempre andaba preguntando aquí y allá. Hasta que un buen día fui yo quien le increpó:

-¿Qué significa tu nombre, Masato?

-Única verdad, -me respondió con pausa y una sonrisa en los labios- Y debió gustarle tanto mi interpelación que a partir de entonces cada vez que aparecía por su almacén me dispensaba un trato especial.

Respecto a los sudamericanos, habríamos de separar a los argentinos de todos los demás ya que ellos solitos con su deplorable conducta se ganaron a pulso el tristemente extendido apelativo de “sudaca”. Es duro decirlo, pero tengo anécdotas muy desagradables que lo corroboran, aunque os vais a quedar sin conocerlas porque he decidido que no merecen estar en este documento. Menos mal que sus compatriotas de oleadas posteriores se han encargado con su comportamiento educado de desmontar a aquella generación.

También conocí por los festejos a canadienses, filipinos, libaneses, turcos, malasio, chipriotas, egipcios, israelíes y hasta un neozelandés. Y coreanas, asimismo, mereciendo éstas por lo que a continuación advertiréis, mención especial. Y es que una vez comparecí rutinariamente en uno de tantos villorrios y me tocó montar la parada junto a dos de ellas, madre e hija, ambas simpáticas y de buen ver con quienes enseguida congenié. Y no solo yo sino también otros vendedores de alrededor, entre ellos un joven marroquí bien plantado y con una agradable sonrisa que se encontraba emplazado junto a un compañero al otro lado de las damas y que, a las primeras de cambio, reparé en que el muy donjuán estaba tratando de ligar

con la jovencita.

-Pero, ¿será posible que el tío éste, -pensé entre sorprendido y contrariado- esté tirándole los tejos a la cría con la madre por en medio?

Pues, así era. Y el caso es que tras continuados escarceos en los que se hacía cada vez más patente el éxito de la expedición, llegó la hora de la siesta en la que la venta se ralentiza y, en un momento dado, la chiquilla fue a hablar con su madre y seguidamente con su beneplácito cogió al chaval de la mano y se fueron juntos los dos.

Miré entonces yo a la mujer por unos instantes sin acabar de creer lo que veía y qué suerte de asombro no vería en mi expresión que me lanzó una carcajada tan espontánea y sonora que, aprovechando la calma, nos dio pie a sentarnos el uno junto al otro y conversar distendidamente sobre la juventud, los prejuicios sociales y la naturalidad perdida de los propios asuntos naturales.

Regresaron al rato los amantes y la buena sintonía continuó entre todos nosotros durante aquella velada hasta que terminó el baile, recogimos los chiringuitos y cada mochuelo se retiró a su vehículo a descansar. Parecía que la jornada había terminado definitivamente, pero resultó que, pasado un rato más, una vez que yo ya me encontraba sentado relajadamente frente a mi furgoneta observando el firmamento y, por qué no decirlo, lamentando mi apocamiento por no haberme atrevido a ofrecerme a la mujer, ella se acercó hasta allí y, sin reprocharme nada, me cogió por la cintura e inició el galanteo de lo que, a fin de cuentas, habría de coronar aquel encuentro tan especial.

AMADOR NAVARRO

COLABORACIÓN

"Castillos en el aire"

// Hay que descender de la alta meseta hacia Levante para contemplar otra clase de castillos. En la admirable limpidez del cielo de Levante los castillos que hablamos se perfilan graciosos. No son vastos y solemnes; son chiquitos y recogidos. No son cristianos; son morunos. A veces, un reducido y una torre cuadrangular es todo lo que forma el castillo. Pero el sol de levante, a lo largo de tantos siglos, ha bruñido los muros de este castillito. Y como los ha bruñido tanto -en Levante no llueve,- el castillo, en las horas de sol, brilla desde lejos como si fuera de alinde.”(Azorín)

Llega a mis manos el libro “Castillos de España” de Carlos Sarthou Carreres gracias a la recomendación de un amigo que a su vez es “amigo de los Castillos”. Aunque yo no pertenezca a ese selecto grupo de gentes, comparto con ellas la pasión por conocerlos y la admiración al contemplarlos. Dicho libro ha hecho las delicias de estas tardes calurosas de verano; desde su magnífico Prólogo, firmado, nada menos, que por nuestro paisano Azorín, hasta sus más de cuatrocientas fotografías de Robert G. Everts. En ellas se nos muestran los cerca de mil castillos restaurados o arruinados, intactos o dañados, con el color de las piedras o ladrillos con que fueron construidos; los lugares donde se asientan, altozanos, llanuras, roquedos, o entre los tejados de las casas que se agolpan junto a ellos.

No es la primera vez que os hablo de los castillos en estas páginas prestadas a mi fantasía; lo hice con los artículos “Aaaah del castillo !!!” y “De Monóvar a Madrid castillo a castillo”. Hoy vuelvo con el tema impresionada por esta variedad de castillos de todas las épocas, estilos, formas y categorías que observo en el libro. La palabra castillo viene

de castro, que significa fortaleza aislada. Su origen se remonta a tiempos primitivos y se construía casi siempre en lugares dominantes, a ser posible favorecidos por defensas naturales; con el paso del tiempo esas acrópolis descenderían de las cumbres, rebasarían los estrechos círculos de sus muros y descenderían a las faldas de los montes flanqueadas de torres, fosos y puertas colgadas o puentes levadizos. Consiguen su apogeo en el Medievo hasta el punto de ser escasos los pueblos que se dejaron sin castillo o, cuanto menos, sin cercado de muros que con el tiempo se fueron erizando con torres y almenas. Hace tiempo que he iniciado mi particular peregrinación por los castillos de España y ahora, con la ayuda de este libro, voy recomponiendo este peregrinaje.

Apunto en el papel: -éste si lo he visto, -éste no, -éste se visita y está reconstruido, -éste es una ruina pero vale la pena, -éste es prioritaria su visita, y así me construyo una posible ruta para completar la visita a estos monumentos de alarde del poderío medieval.

Aunque hoy parecen igualados en su fin son muy distintos unos de otros; hay castillos guerreros, castillos señoriales, monásticos, etc., que recuerdan acciones épicas, guerreras rayanas en heroísmo, de célebres sitios, de famosos prisioneros, de memorables Cortes, hechos políticos de transcendencia o de románticas leyendas y amoríos. Muchos castillos se han destruido, otros esperan el día del rescate después de haber resistido hordas y tempestades. Actualmente 2.538 figuran en el mapa de los de España confeccionado por el Servicio de Conservación de Castillos, en la Dirección General de Bellas Artes, aunque declarados monumentos histórico-artísticos son

setecientos cincuenta. En la provincia de Alicante tenemos 230 construcciones defensivas aunque no todas son monumentos. No podemos cerrar esta página sin hablar de nuestro castillo. Fue construido a finales del siglo XII por los Almohades, grupo musulmán llegado del norte de África que, tras la derrota ante los cristianos, su califa Yusuf decide volver al Reino musulmán de Murcia licenciando a parte de su ejército de modo que en los valles del Segura y del Vinalopó se asentarán numerosas familias almohades. Éste parece ser el motivo que impulsó la aparición de comunidades que vieron la necesidad de protegerse con la construcción de alguna fortificación, a partir de la cual diseñarían y construirían un inicial tejido urbano, en nuestro caso el de Monóvar, cuyo castillo fue utilizado hasta principios del siglo XVII. Disponía de una privilegiada situación desde la que dominaba la red de fortificaciones que jalónaba el río Vinalopó, así como la vía de comunicación del corredor Pinoso-Jumilla, salida natural hacia Murcia y Andalucía. Se asienta sobre una colina y es de planta irregular; actualmente se puede contemplar parte de la muralla y una torre.

Dicho lugar estuvo habitado desde la Edad del Bronce, como lo demuestran los restos encontrados, además de piezas de cerámica almohade y una sortija que pudiera ser del siglo XV o XVI. De su misma época son la mayoría de los castillos del Vinalopó, como es el caso del alcázar de Elda, las fortalezas de Aspe, La Mola de Novelda, Petrer, Sax, La Atalaya de Villena, etc. Entre subidas y bajadas por el cauce del Vinalopó, antiguo cruce de caminos entre castellanos y aragoneses, van surgiendo fortalezas encantadas, vigías testigos del paso del tiempo.

Desde Banyeres de Mariola cuyo castillo se alza a más de 800 metros de altitud, pasando por los de Biar cuyas murallas y torres opusieron resistencia a uno de los mayores asedios que sufrió por parte de Jaime I en 1244 y que duró seis meses. El de Villena, el más grande de todos, pasando por Castalla, Sax, Petrer, Novelda, Monforte, Aspe y Elche, hasta el más tardío de Santa Pola.

En esta zona de la provincia Alicantina encontramos uno de los lugares de Europa con mayor densidad de castillos medievales, a causa de la importante presencia árabe en los tiempos de Al-Andalus. ¡Disfrutémosla!

PAQUI LIMORTI ARACIL

05 Taller mocadorà
Mercat de Monòver

05 POT DE PLOM
presenta
Xavi Castillo,
30 anys
fent el
moniato!

Organitzat per ACPV
Casa de Cultura
Entrades: general 12€, socis 10€
en <https://www.notikumi.com/>

09 Exhibició
de Galotxes

Organitzat pel Club de
Galotxes Monòver
Carrer Luis Martí

09 Parlament i
Acte Institucional
11h
Plaça de la Sala

09 Cercavila
dels Nanos
i Gegants
11.30h
Plaça de la Sala

09 CONCERT
Pau
Alabajos
12h
La paraula
viva i amarga
Homenatge
a Estelles

Casa de Cultura, entrada lliure

09 Mostra d'artistes
plàstics monovers
13.30h
Kursaal Fleta
Oberta fins al 23 d'octubre

10 CONTACONTES
El fill del
forner
18.30h
Coneixent
a Estellés
Una producció de Disparatario
dirigida per Lorena Comín
Casa de Cultura

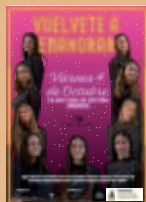
12 CONCERT
Marala
20h
Teatre Principal,
entrada 6€

ACTIVITATS OCTUBRE 2024

04 PURO TEATRO presenta
Vuélvete a
enamorar
20h

A benefici de
XINOSA
AAPHCM
Casa de Cultura
Entrada 5€

11 PRESENTACIÓ LLIBRE
Constitución

De Rafael Maluenda
a càrrec d'Alejandro
Font de Mora
Casa de Cultura

13 II Fira de
productes locals
El Manyà

17 CINEFORUM
El agua

19h

Dirigida per Elena
López Riera. VII Cíclo
Nacional de Cine y
Mujeres Rurales del Ministerio
de Agricultura, Pesca y
Alimentación. Casa de Cultura

18 PRESENTACIÓ LLIBRE
El juramento
hipocrático
en el frente
de guerra
20h

del Prof. Glicerio
Sánchez Recio. Casa de Cultura

19 Ral·li Fotogràfic-
Cultural Jove

09h
Col·labora: Grup Fotogràfic de
Monòver. Inscripcions:
culturaaux@monovar.es

19 LA TROCOLA CIRC presenta
R.E.M.

18.30h
Un viatge al món dels somnis,
una reflexió, un treball de recerca
d'objectes en clau de circ per a
tots els públics. És una crida a la
valentia, a aconseguir allò que
anhelem o almenys a intentar-ho
Teatre Principal, entrada 4€

20 GRAN FESTA INFANTIL
Feretes i
cançonetes
11h

Amb Beatles for kids i DJ
Butoni, ludoteca, taller de
Nanos i Gegants ...
Parc de l'Albereda

25 Lo que ven mis ojos
20h
Exposició
fotogràfica
de Pablo
Payá i José
Manuel
Cerdà

26 II JORNADES
Dona Rural 2024
Fondó de Monòver

26 Antología de
la Zarzuela

20h
A càrrec de la Coral Monovera
Virgen del Remedio
Teatre Principal, entrada 3€

